

Uspehi minulega šolskega leta so boljši od lanskih

Okupator je v ptujskem okraju zoral globoke negativne brazde v naše šolstvo in je trajalo nekaj let, da smo te pogubne brazde odstranili. Začeli smo znova. Znašli smo se v čisto novih in spremenjenih pogojih, pod katerimi smo začeli svoje delo med šolsko mladino. Učiteljsvo samo se je v svojem delu lovilo. Mnogi so mislili, da bo način njihovega dela tak, kakršen je bil v stari Jugoslaviji. Pozabljali so, da smo med tem prehodili najveličastnejši del svoje zgodovine, NOB in da smo vse svoje delo preusmerili v gradnjo socializma, kar je bilo nujno prenesti tudi v šolo, kjer smo začeli graditi novega človeka. Mladi učitelji so se hitro živeli v svojo vlogo, marsikateri starejši pa le pogloma doživljajo svojo preobrazbo, dočim nekateri, sicer redki, do konca svojih dni ne bodo doumeli velike prelomnice v družbenem razvoju človeštva.

Starejši učitelji so sicer že v stari Jugoslaviji poznali učni načrt, vendar so se po njem redkokdaj ravnali in še redkejši so bili oni, ki so ga izvedli. Vedeli tudi niso, da je bil učni načrt v stari Jugoslaviji prirojen duhu kapitalistične miselnosti in da je vse služil njihovu osnovnemu principu: izkoristiti človeka po človeku.

Ob koncu šolskega leta 1947-48 je posebna komisija, zbrana iz vrst učitelstva, ponovno temeljito pregledala učne načrte vsega učitelstva in na sestanku vsega učitelstva podala svoje kritične pripombe. Izkazalo se je, da je bilo zelo malo učnih načrtov, ki bi bili splošni, da bi iz njih črpal učitelj snov, katere bi učence obogatila s kvalitativnim znanjem in jih idejno pravilno usmerjala. Mnogi načrti so bili čisto formalnega značaja, suhoparni in površni. Premalo je bila v njih zajeta NOB, iz njih ni dihal socializem.

Na podlagi prejetih navodil je učiteljsvo ponovno sestavilo učne načrte za šolsko leto 1948-49. Prosvetna inštruktorja sta ugotovila, da so bili ti načrti sestavljeni mnogo bolj skrbno in vestno, da je vse predmete prepletal duh novega časa. Našla sta nekatere načrte, ki so bili baš v idejnem pogledu vzorni. Res je sicer, da je bilo tudi tu še dokaj formalizma. Včasih je načrt ostal bolj na papirju, pri pouku pa ni bilo idejnosti. Vendar je treba ugotoviti, da je bil v pogledu učnih načrtov storjen velik korak naprej. Z malimi izjemami je imelo vse učiteljsvo tedne dni in dnevni učni načrt in ga je po večini tudi predelalo.

(Nadaljevanje z druge strani) pred zaključkom šolskega leta, ko je bilo treba delo stopnjevati, sestajal redno tedensko z razrednimi zaupniki in sobni starešinami. Na skupnih mesečnih sestankih je še poleg referatov in drugih točk dnevnega reda obravnavalo tudi redno delo v domu.

V naslednjem šolskem letu bo v domu urejena poleg telovadnice, ki že obstaja, tudi delavnica za strokovno usposabljanje gojencev. Igralna soba je premajhna, zato bo zanj uporabljen drug prostor, sedanja igralnica pa bo preurejena v čitalnico in knjižnico, kamor bo premeščen tudi radijski sprejemnik.

V času poletnega dopusta ni prazen. V njem so našli oddih kočevski pionirji v dveh izmenah. Tudi skupina arheologov, ki vrši izkopavanja na ptujskem gradu pod vodstvom univ. prof. dr. Korosca, je nastanjena v Dijaškem domu.

Za novo šolsko leto se že vršijo razne priprave, saj je bilo za sprejem v dom v prhodnjem šolskem letu vloženih doslej 180 prijav.

Naš okraj ima večino višje organiziranih šol. Ima eno samo dvodečno šolo, na kateri je poučeval le en učitelj. Upravitelj so pravilno zajeli organizacijo šole. Redke so bile one šole, kjer so poučevali elementarni ali pa četrti razred tečajniki. Tudi najvišji razred so običajno poučevali ideološko najboljše podkovani učitelji, ker se zavedamo, da ni vseeno, kakšega učitelja ima najvišji razred, iz katerega odhajajo otroci v življenje in v katerem morajo dobiti solidne ideološke osnove.

Gotovo je, da zavis kvaliteta učiteljevega dela v precejšnji meri od dobrega učnega načrta. Kot je bilo že zgoraj povedano, so ta moment mogli naši učitelji že prilično dobro izkoristiti baš zaradi tega, ker so bili njihovi učni načrti dobro sestavljeni. Kvaliteto dela je pospeševala tudi učiteljeva predanost socializmu, sploh njegov socialistični odnos do dela in njegova prizadevnost in vestnost. Brez pretriranja je treba poudariti, da so učitelji-partijski in tudi zdravo misleči nepartijski kvaliteto delali med šolsko mladino in storili vse, da bi ji dali tudi kvaliteto znanje.

Pomanjkanje učnega kadra je povzročalo, da so mnogi učitelji poučevali po dva oddelka in to ves dan. Razumljivo je, da je tam kvaliteta dela občutno trpela. Istotako je slabila kvaliteta dela prenatrpanost razreda in pomanjkanje učil. Mnogi spretni učitelji so s pomočjo učencev izdelali prav dobra učila, ki so povzdignila kvaliteto dela učiteljev. Učiteljeva priprava je glavno merilo in zrcalo njegovega dela. Od 203 učiteljev sta prosvetna inštruktorja našla enega samega učitelja, ki sploh ni imel priprav oz. dnevnika in je tudi ostale uradne knjige vodil s'no površno (Trnovska vas). Vsi ostali pa so imeli bolj ali manj skrbne priprave.

Velik napredek je v letošnjem šolskem letu učiteljsvo pokazalo tudi v svojem ideološko-političnem zgraevanju in prenašanju te zgrajenosti na učence. Lahko bi trdili, da je 60% učiteljsva ideološko pravilno usmerjalo svoj pouk. Kakih 30% je pri tem postopalo formalno in neprepričljivo in le kakih 10% je bilo učiteljev, ki so ostali pri svojem delu indiferentni v tem pogledu, dočim bi lahko trdili, da ni bilo opaziti učitelja, ki bi kazal sovražan odnos do naše družbene stvarnosti, v kolikor niso nekateri zaradi svoje indiferentnosti in nezgrajenosti negativno vplivali na svoje učence. Poverjenstvo za prosveto se zaveda, da bo moralo v bodoče budno paziti, da se ideološko delo našega učiteljsva dvigne in doseže večja globina.

Naše šole so dosegle v splošnem 72-odstotni učni uspeh. Zavedamo se, da ta uspeh ni zadovoljiv. Nasproti lanskemu se je sicer dvignil za 4%, vendar je ta dvig malenkosten in priznati moramo, da je pod normalo. Dosegli nismo norme 80%, ki smo si jo zadali. Največja ovira pri doseganju boljših uspehov je še vedno problem Haloz in Slovenskih goric s svojim težkim socialnim položajem, ki sicer kaže tendenco izboljševanja, vendar pa še ne v zadostni meri. Kako naj doseže učenec uspeh, če preleži vso zimo na peči brez obleke in čevljev. Na mnogih haloških šolah od 20-30% učencev 3-4 mesece sploh ni prišlo v šolo. Podobno je bilo tudi na nekaterih šolah v Slovenskih goricah. Haloški vinčar se še ni dal prepričati, da bi bilo bolje zanj oditi v produkcijo in s tem zagotoviti kruh in

ostale življenjske potrebščine sebi in svojim otrokom. Z dobrim političnim delom med ljudstvom bomo počasi dosegli tudi to. Pri vsem tem pa je uspešnemu napredovanju učenca velikanska ovira alkohol. Slabo hranjeni otroci uživajo alkoholne pijače v velikih količinah in starši so še vedno mnenja, da alkohol daje moč. V ravninskem predelu našega okraja starši silno izkoriščajo otroke tudi za najtežja dela. Razumljivo je, da je telesno utrujen otrok nespособen za duševno delo. So še nekatere druge objektivne ovire pri uspešnem napredovanju učencev (pomanjkanje kadra, prenatrpanost razredov, oddaljenost od šole), vendar je zgoraj navedena najresnejša. Res je, da je prvenstveno odvisen uspeh od učitelja. Reči pa moram, da tako intenzivnega dela kot je bilo v preteklem šolskem letu v naših šolah, še ni bilo in da to delo ni v nikakem razmerju z doseženimi uspehi. Pri učencih, ki stalno uživajo alkoholne pijače in opravljajo najtežja dela, tudi najboljši učitelj ne bo nič opravil.

Končno bi bilo treba omeniti še to, da smo pri ocenjevanju zavzeli najstrožji kriterij, pri čemer nas je vodilo načelo, da učenec ni zrel za prestop v višji razred, če v celoti ne obvlada predpisane snovi.

Se ostriši kriterij je bil postavljen pri zaključnih izpitih v 4. r. Iz zapisnikov, ki so jih poslale razne šole, je bilo razvidno, da je bil vzrok negativno ocenjenih predvsem v čitanju. Brez gladekega in logičnega čitanja učenec ne more vršiti nobenih obnov in tudi ne predelati obširne snovi po učnem načrtu. Zato so bili brezpogojno vsi učenci, ki so pokazali slabo obvladovanje čitanja, negativno ocenjeni. Za ostale razrede je bilo že na sestankih učiteljsva med šolskim letom postavljeno, da se v tekočem šolskem letu izvrši brezpogojna odбира v vseh razredih in da sodeluje pri ocenjevanju učencev v posameznih razredih upravitelj šole, oziroma najmanj po en učitelj. Prepričani smo, da v šolah, kjer izkazujejo 90%en ali še večji uspeh, tega niso tako striktno izvajali. Tako smo izvršili popolno odbiro, nujno operacijo, in smo prepričani, da bodo uspehi v novem šolskem letu mnogo boljši.

Če primerjamo vzgojne uspehe prejšnjih let s sedanjimi, lahko ugotovimo, da so mnogo boljši. Posreda je avtoriteta učitelja. Na mnogih šolah so se ustvarili dobri učiteljski kolektivi, ki enotno usmerjajo svoje vzgojno delo. Pionirska organizacija je ponekod dosegla, da so nastali že tudi razredni kolektivi učencev. Na takih šolah so bili tudi mnogo boljši uspehi, ker se je v kolektivih utrdil čut odgovornosti in ustvaril socialistični odnos do učenja (šole Gorisnica, Markovci, Hajdina).

Zelo pomanjkljivo je še sodelovanje šole in staršev. Mnogi starši še vedno nimajo pravilnega odnosa do šole, daš se je tudi ta že izboljšal v nekaterih krajih. S pozitivitvijo dela pionirske in mladinske organizacije, ki bo znala ustvariti vez med šolo in domom, se bodo tudi ti odnosi popravili. Sestanki rditeljev bodo morali biti v bodoče plodnejši, vsebinsko in ideološko bogatejši, vnaprej dobro pripravljeni. Kadar bodo posegali v ideološko borbo učitelji, učenci in starši, ko bodo vsi spoznali našega razrednega sovražnika in se proti njemu borili s plamenom revolucionarnosti, takrat bodo naši vzgojni uspehi v vsakem pogledu na višini.

Velik in zamašen del je v naših šolah in tudi izven nje zavzemala borba proti misticizmu in praznovanju. Če se zopet dotaknem naših Haloz, moramo povedati, da je po njih praznovanje še zelo razširjeno (Zetale, Leskovec) in da je bila borba proti njemu še prav težka. Proti misticizmu je zavzemala borba najrazličnejše načine in oblike; zkazalo se je pač, da tu zelo malo zaležejo administrativni ukrepi in da je le intenzivno zadevno delo vsakega posameznega učitelja lahko uspešno. Kjer se je boril učiteljski kolektiv kot celota, je uspel, če pa je le en učitelj v kolektiv zavzemal oportunistično stališče, je bila borba medla in ni prinašala trajnih uspehov. Ugotovili smo predvsem, da so se za borbo proti misticizmu mnogo premalo brigali sindikati delavcev in tako doživljali, da so bili starši-delavci mnogo bolj nerazpoloženi napram borbi proti verskemu pouku kot kmečki starši. Niso se dali prepričati, da socialistična vzgoja nudi človeku najtrdnjše osnove morale.

Razen ene sedemletke (Vid) so vse ostale (6 po številu) dosegle novi cilj v letošnjem šolskem letu. Učitelji v višjih razredih sedemletke so se kot začasni predmetni učitelji skrbno pripravljali na pouk in po večini tudi predelali učni načrt. Skrbeli so za svojo strokovno in ideološko izpopolnjevanje. Skoro na vseh sedemletkah je občutno pomanjkanje učil za priropis in fiziko ter kemijo. Zaradi občutnega pomanjkanja

Kmetijska proizvodnja je sestavni del obče družbene proizvodnje

Mlačev spada med najvažnejša sezonska dela v kmetijstvu ter zato zahteva temeljitih priprav. Te pripravave so v ptujskem okraju bile tudi temeljito izvedene, ker so bile vse mlatilnice pravočasno popravljene ter nato načrtno razporejene po okraju. Pravočasna izvedba dela ob mlačvi je del izvršitve obveznosti, ki nam jih je naložil petletni plan.

Važnost strojne mlatve ni potrebno še posebej poudarjati, saj vemo, da mlatilnica nadomešča 130 mlatičev s cepci. V naši borbi za čim večjim številom delovne sile za industrijo je torej strojna mlatev velikanskega pomena. Paziti je treba samo, da se ne bi dogajalo, da bi mlatilnice izgubile preveč časa v mrtvih, nedelovnih urah s prevažanjem ali čakanjem strojev. Tudi v pogledu kvalitete opravljenega dela je strojno delo daleč pred mlativjo s cepci. Ostanek zrnja v slami, ki je bila mlačena s strojem, je šestkrat manjši kakor v tisti, ki je bila mlačena s cepci.

138 mlatilnic v okraju bo te dni končalo zadnjo fazo dela pri pospravljanju žitnega pridelka. Slednji je za okrog 30% boljši od lanskega. Po sektorjih je hektarski donos približno takšen: državna posestva:

Podlehnik: pšenica 19 mtc, oves 15 mtc, Zavrč: pšenica 19 mtc, oves 16 mtc, Ormož: pšenica 24 mtc, ječmen 26 mtc. Turnišče: pšenica 18 do 19, rž 18 mtc. Kmetijsko-obdelovalne zadruge:

Osojnik: ječmen 30 mtc, pšen. 22-25, Trnče: pšenica 18-20 mtc, rž 18-19 mtc. Središče: pšen. 18-20 mtc, rž 16-17 mtc. Industrijske ekonomije:

Janž: pšenica 16 mtc, rž 18 mtc, ječmen 21 mtc.

Mestna ekonomija Ptuj:

pšenica 25 mtc, rž 30 mtc, oves 16 mtc. Zadruga ekonomija Markovci:

pšenica 16 mtc, rž 15 mtc, ječmen 15 mtc.

kadra (manjka 73 učiteljev) ne bomo v šolskem letu 1949-50 odprli nobene nove sedemletke. Izvršili smo razonizacijo sedemletk, oziroma gimnazij in se je vpis za novo šolsko leto že izvršil na podlagi te rajonizacije. Sedemletke v Središču, Gorinšici in Markovcih bodo v šolskem letu 1949-50 že imele 7. razred. Med ljudstvom so postale že prilično popularne. Ljudstvo se dobro zaveda, da so žarišče naše nove socialistične kulture. V našem okraju je vprisanje učiteljskega kadra menda najbolj pereče, saj nam bo po sedanjem stanju manjkalo 73 učiteljev. Dosegli smo, da se bo okoli 20 dijakov vpisalo na učiteljske, vendar smo bili pri tem precej skeptični, saj so se prijavili za učiteljske najslabši dijaki III. r. gimnazije.

Večina učiteljev-tečajnikov se je odlično obnesla in pokazala odločno voljo za vzgajanje socialističnega človeka. Le 3 ali 4 se bodo morali preusmeriti v kak drug poklic, ker niso sposobni učiti in vzgajati mladino. Niso mogli spoznati, da ima vzgojitelj v socialističnem družbenem redu najvišjenezgledno nalogo graditi socialističnega človeka. Ostali učitelji-tečajniki bodo v glavnem opravili izpite v letu 1949. Marekdo še ni uvidel, kako važno vlogo bo ravno šola in prosveta sploh odigrala pri dokončnem izgrajevanju socializma in zato se mnogokrat zgodi, da podcenjuje delo prosvetnega delavca, s čimer odvzema pogum in polet tudi učeči se mladini.

S-S.

Ing. Z. E.

Važno je, da vsak naš delovni človek razume, da je njegovo delo del splošnega dela, da je od njegovega dela odvisen del splošnega uspeha. Zato je treba pričeti z dobro organizacijo dela od spodaj. Tu je treba neprestano vzgajati ljudske množice v tem smislu, da bodo same našle vedno in vedno nove oblike za povečanje produktivnosti dela, za boljšo organizacijo, za večjo štednjo, za večje rezultate. V tem nam morajo biti vzor sovjetski delovni ljudje, ki so tako rekoč iz nič ustvarili čuda. To so dosegli samo zato, ker so delovne množice pojmile tesno povezanost interesov posameznika in dela posameznika z interesom skupnosti in z rezultatom dela skupnosti. Naše množice morajo delati povsod, kakor dela gospodar za svojo hišo. Način dela naših ljudi mora biti tak, da ne bodo čakali pomoči od zgoraj, ampak da bodo z lastno iniciativo našli sredstva in možnosti, da bodo zadostili svojim najnujnejšim potrebam in da bodo izvršili svojo nalogo v okviru celotnega načrta.

M. Iljin

Priroda in ljudje

(Nadaljevanje)

Z zrakom vred prileti iz pustinje droben prah. Tedaj pravijo kmetje pri Saratovu, pri Kujbiševu, mnogo sto kilometrov daleč od Srednje Azije:

»Perzijci stepajo svoje halje«.

Vse nebo se prevleče z dimom, sonce se pordeči kakor v megli. A ni ne dima ne megle. Prah je, ki ga je prinesel veter od daleč — iz pustinje. Kadar obišče ta prah sadovnjake, pogine na tisoče sadnih dreves. Sto in sto kilometrov daleč steguje pustinja svoj jezik in ta jezik spreminja vse v puščavo.

A na srečo leži na poti »suhojevem« velikanska vodna površina štiri sto in šest in trideset kvadratnih kilometrov vode — Kaspijsko morje. Morje štiti našo deželo. Če ga ne bi bilo, bi bila puščava že davno izsušila vse jug Sovjetske zveze, vse črnomoorsko primorje. Ko se valj puščinski zrak čez morje, se ohlaja in navzema vlage. In od tod, s Kaspija odhaja zrak, ki je nasičen z vodo, dalje, najbrž na kavkaške gore. Tam pada voda kot dež in sneg ter hrani reke, ki tečejo z gore.

Toda Kaspij štiti le pokrajino, ki leže na zahodni strani. Severno od morja so sovražniki vrata odprta. Skozi ta vrata med Kaspijem in Uralom so se nekdo usipala nešteta nomadska plemena. Usipala so se na zahod in na sever, čez stepe in gozdove in padala po poljedelskih narodih v gozdovih.

Po tej poti prihajajo tudi »suhojevi« in viharji prahu.

Kam je usmerjen pritisk pustinje? Katerim pokrajinam Sovjetske zveze grozi napad?

Hidrološki inštitut je sestavil zemljevid, na katerem so označeni kraji,

kjer je zrak najbolj suh in vroč. Na tem zemljevidu jasno vidimo, kako se jezik suhega in vročega zraka, ki se začne prav v središču pustinje, umika nad Kaspij in steguje čez spodnji tok Volge in črnomoorsko primorje tja v Ukrajino. Tj. steguje pustinja svoje roke, tja gre pot »suhojev«.

Donske stepe, Ukrajina in Zavolžje so najboljše, najrodovitnejše pokrajine naše dežele. Dajejo nam več ko polovico vse pšenice. In te najboljše pokrajine so v nevarnosti.

Skoraj vsako leto napade ta polja suša. V Zavolžju je bilo med tridesetimi poslednjimi leti devetnajst sušnih!

Toda tudi v najbolj plodnih letih dajejo polja samo petino ali celo šestino količine žita, ki bi jo lahko dala, če bi imela dovolj vode.

Kdo je kriv, da nam suša tako pogosto uničuje žetev?

Morda ni nihče kriv? Morda je suša poleti prav tako neizogibna kakor mrz pozimi? Ne. S sušo se lahko borimo. V ta namen moramo polja tako urediti in obdelati, da bodo bolje hranila vodo, da ne uide vsa deževnica in snežnica v reke.

A to še ne zadostuje. Sejati in saditi moramo take rastline, ki porabljajo vodo varčno in s čim večjim pridom.

A tudi to še ne zadostuje. Enkrat za vselej moramo pomesti s plevelom, s te sovražnikom naših prijateljev, da jim ne bo več odjemal vode in hrane.

A tudi to je še premalo. Reke moramo tako preobraziti, da ne bodo odnašale vse vode v morje, marveč oddajale presežek vode poljem.

A tudi to še ni vse. Zasaditi moramo gozdove, da bodo zaščitili polja pred vročim puščinskim vetrom.

Vse to moramo storiti, če hočemo za vselej premagati sušo.

A ljudje se dosedaj s sušo niso borili, ampak so jo dolga stoletja prenašali in ji celo sami pomagali.

Z vodo na primer niso varčevali, niso se preskrbovali z zalagami vode.

Seveda ni mogoče hraniti vode v vedrih in koritih, treba jo je hraniti v tleh samih, v podzemeljskih shrambah.

Vsak poljedelec je graditelj takih shramb.

Ko orje, se zdi, kakor da bi samo rezal in drobil zemljo ter jo obračal. Dejansko pa večje gradi podzemeljsko stanovanje za semena in za vse drobne rastlinice-bakterije, ki živijo v zemlji in opravljajo v njej kemično delo.

Gradi hodnike za zrak in shrambe za vodo. Med gradnjo zorane zemlje ostanejo številne votline in hodniki. Prav to so podzemeljske »shrambe. Če jih ne bi, bilo, bi se vsa voda odtekla iz zemlje v potoke, iz potokov v reke in iz rek v morja.

Iz tega vidimo, kako važno je o prvem času in dobro urediti, zorati zemljo.

Toda v stari Rusiji so orali slabo. Niso orali s plugom marveč z lesenim ralom. Niso orali tako, kakor je treba, niti takrat, ko je treba. Po žetvi so poglali na polja živino. Tla so bila še tako in tako slabo zrahljana in povrhu je prišla zadrž še živina, postopala po poljih, po strelah podzemeljskih shramb, jih teptala z nogami in rušila zgradbo, ki je bila s trudom zgrajena. Tako se je zemlja strdila in sprijela. Pozimi je zmrznila skoz in skoz, in ko se je spomlad snež tajal, snežnica ni mogla prokiniti v zemljo. Namesto, da bi namakala polja, se je voda odtekala po braz-

dah in jarkih v potoke in reke. Tako so velikanske zaloge vode, ki jih je pripravila priroda sama za poletje, propadale brez koristi. A tudi s poletnim dežjem ni bilo nič bolje. Kot kamen trda zemlja dežja ni vsrkala in voda se je skoraj vsa odtekla. Konec poletja, ko je bila voda najbolj potrebna, je v zgornjih plasteh zemlje že ni bilo več. Klasje je sahalo od žeje. Povrh pa mu je še plevel odvezal zadnje kaplje. Saj so poljedelci sejali, kar in kakor jim je prišlo pod roko; semen niso sortirali. Hkrati z žitom so sejali tudi semena plevela. Sovražniki žita so se po poljih razbohotili, dušili klasje in mu jemali hrano v vodo.

Ko je nastopila suša, je našla polja neopripravljenja.

Če oblegajo sovražniki mesto, morajo imeti obleganci zadostne zaloge. Tu pa zalog ni bila.

Tako so ljudje pomagali suši uničevati polja. Pa tudi to še ni vse. Tudi z druge strani so odpirali vrata suši: na razvodjih so izsekavali gozdove.

Gozdovi pa so križišča na potih vode.

DVOJE POTOVANJE VODE

Da bi dobili eno tono pšenice, za to potrebujemo poldrugi tisoč ton vode.

Če bi morali vso to vodo dovažati v vagonih, bi vozili neskončni vlaki cisterne, napolnjeni z vodo dan in noč, poleti kakih sto cisterne za vsak hektar.

A zakaj naj bi dovažali vodo na polja? Saj pride sama — bodisi po zraku ali po zemlji.

Vlaki vode imajo prav tako kakor železniški vlaki točno določeno pot.

Voda potuje po krožni poti: ocean — kopno — ocean.

Prvi del poti — ocean-kopno — prepotuje voda po zraku, drugi del — kopno-ocean — pa po zemlji in pod zemljo.

Na svoji poti pod zemljo in po zemlji si voda naloži težek tovor raznih soli, prsti in gline. Vse to nese v ocean. Potem se obrne in se neotvorjena vrača po zraku — iskat novega tovara.

Na vsakem potovanju prinaša voda v ocean na milijone ton snovi — in sicer kakšnih snovi! Na dragocenejših, rastlinam najpotrebnejših snovi.

V Združenih državah so natančno preračunali, koliko nagrabljenega blaga odnaša voda na leto. Dognali so, da izpere voda iz tal in odnese v ocean 63 milijonov ton dušika, fosforja in kalija — za celi dve milijardi dolarjev. To je več, kot vrednost letne svetovne proizvodnje umetnih gnojil!

Z vseh krajev zemlje nosijo reke dan za dnem v ocean soli in prst, pridobljene iz tal.

Tla bi se bila že davno izčrpala, če ne bi bilo rastlin, ki odvzamejo vodi dragocene tovor.

Ta tovor, ki ga odvzamejo vodi na njeni vodi, uporabljajo rastline za gradnjo stebel, listov, plodov, korenin in vej.

Ko pa rastlina odmrne, se snovi, ki jih je bila vzela iz tal, zopet vrnejo vanje.

Tako se tovor, ki ga nosi voda, odcepi pri koreninah rastlin kakor vlak pri železniški kretinici od velikega krožnega potovanja — ocean-kopno-ocean — na drugo pogo. To je malo krožno potovanje tla-rastlina-tla.

Kakšna pa je pri tem človekova naloga.

Človekova naloga je v tem, da usmerja ta tovarni promet, da spravlja tovor po svoji volji z velikega na malo krožno potovanje, da transporte zadrži in raztovori na važnih postajah.

Vsako polje je važna postaja. Voda se sme dirjati kakor ekspresni vlak brez postankov mimo polj, ki jim je potrebna

Delo ptujskih lokalnih in industrijskih ekonomij v okraju

Dne 22. julija 1949 je bila sklicana konferenca upravnikov zveznih, republiških in lokalnih ekonomij. Konferenca je sklicana v vodil to: predsednik komisije za ekonomije, OLO Ptuj Sotlar Jože, poverjenik za komunalne zadeve.

Vsi upravniki se niso zavedali važnosti konference. Klj o pismenim pozivom se niso odzvali in to: ekonomija »Grad« Stmische, ekonomija TAM, St. Janž na Dr. polju, ekonomija Gozdnega gospodarstva Vurberk, ekonomija MLO Ormož, ekonomija Doma onemoglih v Muretincih, ki niti niso imeli toliko čuta odgovornosti, da bi se vsaj ustmeno, pismeno ali telefonsko opravičili.

Namen konference je bil, da seznani upravnike ekonomij z bodočo proizvodnjo. Poverjenik je točno nakazal delo ekonomij in njih pomen ter poudaril, da bi morale ekonomije v glavnem služiti za kritje dopolnilne preskrbe delovnih ljudi. Zalagale naj bi dnevni trg z raznimi zelenjadnimi artikli. Obenem naj bi bile regulator tržnih cen. V mnogih primerih je šlo ravno nasprotno, da so razne ekonomije gledale le na dobiček, pozabile pa so na globoki pomen ekonomij, ki naj bi služile dvigavanju življenjskega standarda naših industrijskih centrov, DUR-ov in mest. Na pr.: dogajale so se celo take napake, da si zaradi trenja ravnateljev iz tovarn Majšperk te ekonomije niso medsebojno pomagale pri izmenjavi raznih zelenjavnih artiklov ter se je pri tem zgodil primer, da je dala ena ekonomija cca 300 kg kolerabe svinjam kot krmo, medtem ko jo je na trgu občutno primanjkovalo. Isto sliko nam nudi ekonomija Stmische, kjer je obdelava tako zakasnila, da se koruza ni dala več okonati in so jo morali podorati, enako je bilo s prosom in peso.

To so grobe napake, ki se jih morajo upravniki ekonomij kakor tudi upravno-operativni voditelji v bodoče izogibati ter se obenem zavedati, da morajo dati vzgled naprednega kmetijskega gospodarjenja, ki ima dolžnost, da dvigne svojo proizvodnjo na tisto višino, da bodo krije 100% vse potrebe po zelenjavi in celotno dopolnilno preskrbo našega delovnega človeka. Res je, da se danes občutno pozna pomanjkanje delovne sile, vendar so upravniki ekonomij, kakor tudi operativni voditelji pozabili na najtesnejše sodelovanje s sindikalnimi podružnicami, ki bi jim pri obdelavi ekonomije lahko ogromno pomagale.

Enako se morajo zavedati upravniki ekonomij, da danes vodimo najtršo borbo za socializacijo vasi in ekonomije bi morale biti pioniri in vzor naprednega, socialističnega kmetijstva, ne pa da posamezniki zaradi svoje malomarnosti in nečuta odgovornosti napram delovnemu človeku celo zavirajo socializacijo vasi. Upravniki, ki so se udeležili te konference so zelo živahno diskutirali, uvideli so sami, da je nujno pristopiti k intenzivnejšemu delu in so ob koncu konference sprejeli sledeče sklepe:

1. Da se ekonomij in upravniki ekonomij najtesneje povežejo z upravno-operativnimi voditelji in da s istimi razpravljajo o problematiki ekonomij.

2. Vsi upravniki sprejemajo sklep, da v bodoče pomen pošiljamo zahtevana poročila in sicer točno do roka, v nasprotnem primeru bo upravniki poklicani na odgovornost.

3. Izvršiti se mora registracija vseh ekonomij na področju OLO-ja Ptuj do 15. avgusta 1949.

4. Vršila se bo stalno medsebojna pomoč med upravniki pri izmenjavi semen in praktičnih nasvetov.

5. Vse ekonomije bodo konzervirale v tofkišni meri sočivje in sadje, da bo zadoščalo rednim potrebam DUR-ov in še nekaj za trg.

6. Da preprečimo najtežje vprašanje v dobrih semenih, so se ekonomije obvezale, da si bodo v letu 1949-50 vzgajale dovolj kvalitetnih semen.

7. Sprejet je sklep, da se bo razvilo ostro tekmovalstvo med posameznimi ekonomijami.

8. Vse ekonomije bodo pristopile k pravilnemu nagrajevanju poljedelskih delavcev na ekonomijah, na podlagi normiranja dela.

9. Da najtesneje sodelujejo z množičnimi organizacijami.

10. Zadnji sklep je bil, da se bodo redno vršile vsak prvi ponedeljek v mesecu konference vseh upravnikov, katere je razpisal predsednik komisije za ekonomije OLO-ja Ptuj.

Upamo, da smo v teh sklepih zajeli problematiko in naše bodoče naloge. Želimo pa, da bodo upravno-operativni voditelji ekonomij razumeli sklepe ter nudili svojim ekonomijam dosti več pomoči.

J. S.

Zadružniki uničujejo snetljivo koruzo

Dipl. ing. Zorec Egon

Zadružnik, ki ogleduje lepe rastline koruznih polj, ne more prezreti sovražnika, ki mori in izjeda ponosno rastlino koruze, koruzno snet. Razširjenost te bolezni je sicer večja pri visoki selekcioni sortah, vendar prizadeva občutno škodo tudi naši domači koruzi.

Povzročiteljica te bolezni je glivica »Ustilago seae maydis«. Že na zunaj je lahko spoznati bolezen po napihjenih mehurjih, ki so napolnjeni s črnim prahom. Take mehurje, ki so prevlečeni s srebrno belkasto kožico, lahko opazimo že v zgodnjem poletju, ker je okuženje mogoče dokler koruza raste. Ko mehur dozori, se razpoči, njegova vsebina, črn prah, pa se razprši. Bolezen napada vse dele rastline: cvet, liste, stebel. Na moških cvetih (metlica) imajo ti mehurji velikost graha. Slične najdemo tudi na rebrih listov. Največje mehurje pa najdemo na steblih in na storžih. Napadeni storž je izgubljen. Suho vreme pospešuje to bolezen. Siro se na ta način, da veter raznaša trose (črn prah iz mehurjev ali pa njegovo zimsko obliko). Tak tros pače na drugo rastlino, kjer skali in se prerije, dokler je rastlina še mlada in ima mehko kožo, v notranjost. Ravno tako je okužba možna, če pade tros na pestič ženskega cveta, kjer skali. Glivica prodre nato z mešičkom v notranjost

semenskega zarnika, kjer pretvori storž v velik snetljiv mehur. Končno lahko okuženje nastane tako, da tros pade na kakšno ranjeno mesto rastline in tam vzklji.

Glivica prezimi v zemlji, medtem ko glivice drugih sneti prezimijo v zrnu, n. pr. pšenica. Iz trosov, ki so padli na zemljo, se razvije glivičasta tkanina, ki proizvaja sporidije — zimsko obliko zajedavca. Svež hlevski gnoj in gnojica olajšujeta glivici zajedavki življenje.

Če hočemo na zadružnih njivah uspešno zatirati to bolezen na koruzi, se moramo poslužiti sledečih ukrepov:

1. Ni priporočljivo sejati koruze na njivi, kjer je bila lansko leto, niti preblizu takšne njive, ker je zemlja lahko okužena z zimskimi trosi.

2. Izogibati se je treba gnojenja s svežim hlevskim gnojem, kakor tudi prevelikega zalivanja z gnojico, posebno še, če se je koruznica uporabljala kot hrana ali stelja.

3. Pri okopavanju in osipavanju je treba paziti, da ne ranimo rastline.

4. Vsak mehur je treba sežgati preden dozori, ker s tem uničimo trose.

5. Sejati je treba sorte, ki so odporne proti boleznim.

tako sama kakor tudi tovor, ki ga nosi s seboj.

Kako pa naj zadržimo vodo na postajah?

V letu imamo dobro, ko se voda sama prislino ustavi na poti. Takrat lahko delamo z njo vse, kar koli hočemo: lahko jo spravljamo na kupe z lopatami, lahko jo septamo z nogami, grmadimo, orjemo s plugom, zbiraemo na tistih mestih, kjer jo najbolj potrebujemo. Ta doba je zima in takšno delo imenujemo v Sovjetski zvezi »pohod na snega«.

V krajih, ki jih obiskuje suša, odhajajo vsako zimo na povelje vseveznega štaba tisoči kolhoznikov na »pohod na snega«. Orjejo in grmadijo sneg na kupe z velikimi lesenimi snežnimi plugi zato, da se spomladi počasneje taja. Pokrivajo sneg s slamo, s trstjem in dračjem. Postavljajo mu ograje, da ne bi mogel veter epihati pršiča v globeli. V snegu napravljajo po pobočjih počezne brazde, da se ne bi snežnica odtekala navzdol v reko, ampak se raztekala vzdolž brazd po polju.

Toliko ovir si je izmislil človek, da bi zadržal sneg na poljih do pomladi. Ko pa se začne sneg tajati, ga morajo zadržati v tleh tiste podzemeljske shrambe, ki jih ustvarja plug, kadar dobro orje zemljo.

»Vodi, ki teče v ocean, je na poti še ena ovira: gozd«.

Najbolj potrebna je ta ovira na razvodjih, na višje ležečih mestih, od koder se razliva snežnica in deževnica v potoki in rečičah na razne strani. Tam se voda ne ustavlja, ampak se ji mudi navzdol, k velikim rekam. Treba jo je zavirati in zadržati.

Če ni pobočje golo, ampak je na razvodju gozd, se odteka voda enakomernje, počasneje.

Gozdna tla pokriva debela, rahla odeja iz trhljega vejčja in listja. Ta gozdna preproga vpija vodo kakor gobica. Iz nje pronica voda navzdol globlje v zemljo, tja, kjer opravljajo korenine dreves svoje delo — črpa vodo iz zemlje.

Tako je z vodo, če je v gozdu, ne na golem pobočju.

Tudi s snegom ravna gozd po svoje. V gozdu se taja sneg povsem drugače kakor na polju. Tam sonce ne segreva snega, marveč drevesa. Drevesa oddajajo toploto snegu, a le po malem; to traja tedne, ne dni. Vsako drevo deluje kot priprava za tavanje snega. Sneg se taja v krogih, se taja, ne da bi se mu mudilo. Do tedaj, ko skopni, se otaja tudi že zemlja in začne žejno vpijati spomladansko vlago. Tako se snežnica ne odteče po pobočjih, marveč pronikne globoko v tla.

Tako gozd zadržuje vodo. Kam pa jo daje?

Kolikor je potrebuje, jo porabi sam. Odvečno vodo pa oddaja poljem in rekam, in sicer jo oddaja po malem, polagoma.

Vse poletje neopazno pronica po polja podzemeljske vode. Vse poletje hranijo gozdna močvirja, jezera in potoki sosedne reke in jim ne dopustijo, da bi usahle. Gozd porazdeljuje vodo daleč naokrog.

Toda o tem so kaj malo razmišljali ljudje, ki so palili in sekali gozdove zato, da so izkrčili zemljo za polja. Čim manj jim je ostajalo svobodne, neobdelane

Delavci na oddihu v Lovranu in Opatiji so slišali peti ptujski pevski zbor

Moški zbor SKUD »Jože Lacko« se je vrnil v sredo, 27. t. m. s štiridnevne turnee v Lovran in Opatijo.

V sindikalnem počitniškem domu »Udarnik« v Lovranu ter v »Radničnem odmaralištu Otokar Kerševani« v Opatiji je pel v navzočnosti nad 300 poslušalcev partizanske, narodne in umetne pesmi.

Priprave za koncert so bile v obeh počitniških domovih dobro izvedene. Zbor je bil povsod prisrčno sprejet. V Opatiji je bil povabljen v Leskovec, industrijsko središče v Srbiji.

S to kratko turnejo, ki jo je vodil dirigent Gregorc Jože, je bil nujen delavcem in nameščencem v omenjenih počitniških domovih kulturni užitek in dokaz, da je delovno ljudstvo medsebojno povezano v času ustvarjanja kot v času oddiha, ko ni dovolj hrana in počitek, temveč je potrebno tudi kulturno razvedrilo, ki širi duševno obzorje in ki daje pobudo za še večje delovne napore.

R. J.

Za teden

„Naši otroci - naša bodočnost“ so potrebni temeljite priprave

V pisarni za zdravstvo in socialno skrbstvo pri OLO v Ptuj se je vršila v ponedeljek, 25. t. m. seja predsednikov sekcij za organizacijo tedna »Naši otroci — naša bodočnost«, ki se bo vršil od 25. septembra do 2. oktobra 1949 in ki je vezan s tekmovanjem v času med 3. julijem in 2. oktobrom t. l.

Na seji so bile proučene izkušnje in napake v zvezi z lanskoletno organizacijo tedna »Mati in dete«, ki bo letos izveden pod parolo »Naši otroci — naša bodočnost«.

V osnutku plana za izvedbo tedna je

Danes je predvsem važno to, da fronta vsadi v ljudske množice zavest o tem, da naše delovne množice danes grade zase svoj lastni dom, da so vsi napori v njih lastno korist, da je treba danes gledati na državo povsem drugače, kakor pa so jo gledali prej, ko je bila država orodje zatiralcev delovnega ljudstva. Toda to dejstvo morajo naše ljudske množice občutiti tudi v praksi, ne pa samo v besedah. Zato fronta svojih nalog ne sme reševati s poveljevanjem, ampak s prepričevanjem in s tako organizacijo dela v naši deželi, ki združuje interese posameznikov z interesom skupnosti. To je najboljša pot, da bodo tudi najširše ljudske množice pojmile bistvo dogajanja v naši deželi.

*

Vsakemu članu Fronte mora biti jasno, da je narodna oblast največja in najvažnejša pridobitev narodno osvobodilne borbe. Ona pomeni prelom v zgodovini naših narodov, zato jo mrzijo vsi sovražniki ljudstva, zato je glavni cilj vseh njihovih napadov.

*

V svojem delu mora Ljudska fronta dajati načrtno pomoč organizacijam, ki so v njej vključene. To velja tudi za take organizacije, kakor so delavsko-nameščenski sindikati, mladinske zveze, protifašistične ženske organizacije, fizkulturne zveze, pa tudi za razne druge organizacije je treba ugotoviti, da je bila doslej pomoč in povezanost z njimi premajhna. Treba je, da se Fronta zaveda važnosti teh organizacij kot činitelj mobilizacije množic v uresničevanju nalog, ki so danes pred našimi narodi.

Vsem krajevnim odborom Zveze borcev NOV.

V nedeljo, 31. julija 1949 se vrši ob 8. uri jutraj v seji: dvorani MLO Ptuj (magistrat) Okrajni plenum Zveze borcev NOV.

Dnevni red:

1. Politični referat;
2. Pregled letnega plana Zveze borcev NOV;
3. Volitev delegatov za Oblastni plenum Zveze borcev NOV;
4. Sklepi;
5. Slučajnosti.

Krajevni odbori Zveze borcev NOV so obvezani, da pošljejo svoje delegate, za katere je udeležba strogo obvezna. Vabijo se tudi: sekretarji in predstniki krajevnih odborov Zveze borcev, ker se bodo na plenumu obravnavala tudi razna organizacijska vprašanja.

Smrt fašizmu — svoboda narodul

Sekretar: Predsednik:
Glavnik Franc I. r. Mavrs Ivan I. r.

RAZPIS

Delavnica drž. železnice Maribor sprejme v uk učence v gospodarstvu za sledeče stroke: ključavničarske, kovaške, livarske in kollarske.

Pogoji so naslednji:

1. Da je dovršil 14. leto starosti in še ni prekoratil 17. leta starosti;
 2. da je telesno in duševno zdrav, kar ugotovi obratni zdravnik;
 3. da je dovršil najmanj 4 razrede osnovne šole s prav dobrim uspehom.
- Prošnji za sprejem je treba priložiti sledeče dokumente:
1. Rojstni list,
 2. zadnje šolsko spričevalo in
 3. življenjepis.
- Prošnje se sprejemajo do 20. avgusta 1949 v personalnem oddelku, soba št. 15.

N A T E Č A J

za sprejem učencev in učenk v Industrijsko šolo Mariborske tekstilne tovarne v Mariboru.

V Industrijsko šolo Mariborske tekstilne tovarne v Mariboru se sprejemajo za šolsko leto 1949-50 novi učenci in učence tekstilne stroke, in sicer: za predilski, tkalski in oplemenilski odseki ter učenci kovinske stroke.

Gojenci dobijo v internatu popolno oskrbo (stanovanje, hrana, obleka, obutev in šolske potrebščine) kar vse krije uprava šole; gojenci, ki stanujejo izven internata, pa dobijo primerno štipendijo v denarju ali naravnih. Poleg tega dobijo gojenci še stalne denarne nagrade po njihovem uspehu v šoli, in izredne nagrade za posebno marljivost v praksi.

Pogoji za sprejem:

1. dovršena osnovna šola;
 2. da je duševno in telesno zdrav ter primerno razvit;
 3. da je v koledarskem letu 1949 dovršil 14 let in ni starejši od 17 let;
 4. da ob vpisu opravi sprejemni izpit iz računstva in narodnega jezika.
- Za sprejem je treba poslati: svojerodno napisano prošnjo, kolekovano z 10 din ter ji priložiti:

1. rojstni list;
2. zadnje šolsko spričevalo;
3. zdravniško spričevalo;
4. kratkotrajni življenjepis, potrjen od krajevne organizacije LMS;
5. izjavo staršev ali oskrbnika, da bo po končani šoli ostal v tekstilni stroki.

Pri sprejemu imajo prednost partizanske sirote, otroci brez staršev in socialno šibki.

Po končani šoli dobijo gojenci spričevalo o zaključnem izpitu o kvalifikaciji, za katero so se izsolali.

Prošnje sprejemamo od 25. junija naprej. Naslovite jih na: Industrijsko šolo Mariborske tekstilne tovarne, Maribor.

Uprava Industrijske šole MIT
Maribor

Obvestilo

vsem OLO, KLO, penzijskim gostiščem, gostiščem za službene potnike, podjetjem in ustanovam

V zvezi z Navodili o izdajanju potrošniških nakaznic in o obračunavanju prodane blaga zagotovljene preskrbe objavljamo: v Uradnem listu FLRJ št. 60 z dne 16. VII. 1949. dajemo glede postopka pri izdajanju turističnih, potrošniških nakaznic in potrošniških nakaznic za osebe, ki so na službenem potovanju (čl. 15 in 16 ter čl. 23 in 24 toč. b. cit. Navodil) sledeča pojasnila:

1. Do zaključno 31. julija 1949 prejemajo penzijska gostišča turistične nakaznice kot do sedaj in nanje dvignejo živila še v mesecu juliju. Vse na dan 31. julija 1949 preostale turistične nakaznice so KLO in OLO dolžni vrniti preko oblastnih ljudskih odborov Ministrstvu za trgovino in preskrbo LRS skupno z ostalim obračunom za mesec julij.

2. Od 1. avgusta 1949 dalje bodo prejemala penzijska gostišča turistične nakaznice pri pristojnih podružnicah Narodne banke FLRJ, n. sicer na način, predpisan v čl. 15. Navodil (Ur. list FLRJ št. 60-49, str. 880).

3. Gostišča za službene potnike prenehajo z dosedanjim načinom izdajanja hrane službenim potnikom (t. j. na podlagi potnih nalogov) z zaključno 31. julijem. S tem dnem so predmetna gostišča dolžna obračunati s pristojnim Poverjeništvom (Upravo) za gostinstvo in turizem v juliju izdane obroke. Rok obračuna je 5. avgusta 1949.

4. Od 1. avgusta 1949 so dolžna gostišča za službene potnike izdajati obroke hrane izključno samo na podlagi potrošniških nakaznic za osebe na službenem potovanju.

5. Podjetja in ustanove, ki pošiljajo svoje uslužbenke na službena potovanja, so dolžna do 26. julija 1949 v smislu čl. 16. zgoraj cit. Navodil izročiti pristojnim OLO potrebne zahtevnice za potrošniške nakaznice za osebe, ki bodo na službenem potovanju v mesecu avgustu.

OLO so dolžni potrjene zahtevnice izročiti podružnicam Narodne banke FLRJ na dan 27. julija 1949.

Podružnice Narodne banke FLRJ so dolžne izdati potrditev in ustanovam potrošniške nakaznice za osebe, ki bodo v avgustu na službenem potovanju od 28. julija 1949 dalje.

6. Službene osebe, ki se na dan 1. avgusta 1949 zatečejo na službenem potovanju brez nakaznice, imajo pravico prejeti te nakaznice pri podjetju — ustanovi, koder se nahajajo po službenem poslu.

7. Opozarjamo vsa penzijska gostišča in gostišča za službene potnike na način obračunavanja izrednih obrokov z Narodno banko FLRJ čl. 23 in 24 toč. b. Navodil — Uradni list FLRJ št. 60-49, str. 882 in 883.

Podrobnejša navodila glede obračunavanja dobe zainteresirani pri podružnicah Narodne banke FLRJ.

MTP-LRS

Komite za gostinstvo in turizem LRS

NB-FLRJ, centrala za LRS

Direkcija potrošniških nakaznic

Od štev. 18. dalje bomo poslali nekoliko izvodov »Našega dela« v razprodajo poslovalnicam Okrajnega magazina zaradi tekmovanja s kmetijskimi združenji v razpečevanju tiska OF.

Uprava.

Ljudem, ki zaostajajo, je mogoče pomagati, ni pa mogoče pomagati našim naročnikom, ki zaostajajo s plačilom naročnine.

Fizkultura

SD Drava : SD Ločan (Škofja Loka)
5:4 (4:1)

V nedeljo 24. t. m. je gostovalo moštvo SD Drave v Škofji Loki in odigralo prvenstveno nogometno tekmo za vstop v I. slovensko ligo. Tekma se je končala s tesno zmago gostujočega moštva.

V začetku igre je prevzel iniciativo moštvo SD Drave in z lepim strelom v prvi minuti doseglo po srednjem napadalcu go. Igra je potem valovila in često je prihajala žoga do vratarja SD Drave. Proti koncu polčasa so prevzeli igro gostje ter zvišali na 2:0 in v naslednji minuti na 3:0. Nato pa so z nepričakovanim prodorom domačin. iz neposredne bližine dosegli prvi gol. Ptujčani pa so v zadnji minuti prvega polčasa povišali rezultat še na 4:1.

V drugem polčasu so domačini po nespornemu obrambe znižali rezultat na 4:2. V nadaljevanju se je premoč domačinov vedno bolj izražalo, in tako se je znižala tudi razlika v rezultatu. Gostje so tesno zmagali z rezultatom 5:4.

Pri SD Dravi se je pokazala utrujenost, kar je močno vplivalo na igro. Odlikoval se je pri SD Dravi Berlič, pri domačinah pa vsa obramba.

Sodil je z malimi napakami Janežič iz Ljubljane.

Moštvo SD Drave: Sirec I., Serdinšek, Samec, Gajzer I., Streher, Gajzer II., Sirec II., Repič, Sirec III., Berlič in Hanžl.

Moštvo SD Ločana: Kalan, Volenc, Jenko, Jazbec, Jeklič, Finžgar, Gabar, Čirak, Lukanc, Kavner in Samec.

V nedeljo 31. julija bo igrala SD Drava prvenstveno tekmo proti SD Proleterju iz Zagorja.

Pipin